

sættes? Det beror paa Verdensmarkedets Priser til den Tid, og jeg kan da sige, at hvis man tager Terminsnoteringerne, de Noteringer, hvortil der i Dag kunde købes Rug og Hvede, som leveres pr. 1. August, vil de være cif dansk Havn for amerikansk Rug 30 Kr. og for amerikansk Hvede 32 Kr. Under Hensyn til den forskellige Kvalitet har Statens Brødkornsadministration derefter ment at maatte anslaa den tørrede danske Rug, som vi har i vore Beholdninger, til at være noget mindre værd end amerikansk Rug, nemlig 28 Kr., og dansk Hvede til at have en Værdi af 26 Kr.

Nu er det nok muligt, selv om det bliver disse Priser, der til den Tid er gældende — de kan jo veksle baade til den ene og til den anden Side —, at Statens Brødkornsadministration vil kunne sælge Kornet til noget højere Priser, fordi det ligger ude i Landet, hvor det skal bruges, og Jernbanefragten er altsaa en Gang betalt. Men til Gængæld maa jeg sige, at jeg tror, Statens Brødkornsadministration har været forsigtig i sin Opførelse af Beholdningerne — et Spørgsmaal, der har Interesse for at sikre Overgangen til fri Handel —, og det er en Selvfølge, at hvis Beholdningerne bliver større end her anslaaet, vil Tabet ved Salg ogsaa kunne blive større. Men hvis de Priser, jeg her har nævnt, bliver dem, der gælder til 1. August, vil det med de anførte Beholdninger betyde, at Staten vil faa et ekstraordinært Tab ved Realisationen paa 9,2 Mill. Kr. Disse 9 Millioner er den Betaling, som Staten maa give for nu ogsaa paa dette Omraade at slippe af med Krigstidens kostbare Statsreguleringer.

Det ærede Medlem Hr. Rode udtalte i Gaar under Henviisning til, at der nu i Aar var bevilget 60 Mill. Kr., og idet han tilføjede, at ingen kunde vide, hvad der kom til næste Aar, at denne Kornordning vilde blive den dyreste Kornordning, som det danske Samfund nogen Sinde har haft. Da jeg nu ved, at en saadan Paastand, hvis den ikke bliver modsagt her, vil blive anset for bekræftet ved Tavshed, finder jeg Anledning til at sige, at jeg heri er absolut uenig med det ærede Medlem, og jeg skal til Belysning heraf meddele en lille Sammenstilling mellem

Kornordningens Udgifter 1919—20, som var den sidste Kornordning, det ærede Medlem som Indenrigsminister gennemførte, og Udgifterne ved indeværende Aars Kornlov.

For Kornordningen 1919—20 staar jeg her med en Regnskabsopførelse, dog ikke en endelig, revideret Regnskabsopførelse; den er ikke egentlig afleveret til Ministeriet, men vi er altsaa der saa langt fremme, at vi kan tale om Regnskab, og som jeg før sagde, kan jeg kun med Anerkendelse nævne, at de Opgivelser, som Brødkornsadministrationen har givet mig til Udarbejdelse af Forslag til Tillægsbevillingsloven, finder en smuk Bekræftelse ved det Regnskab, som her foreligger. Ifølge denne foreløbige Regnskabsopførelse er der i Høstaaret 1919—20 som Tilskud til Rugbrødsprisernes Nedsættelse bevilget 40,9 Mill. Kr. Udgifterne ved Kornordningens Gennemførelse har udgjort 41,9 Mill. Kr.; det er altsaa Udgifter til Lagring, Tørring o. s. v., de Omkostninger, jeg nævnte før. I alt har den samlede Udgift været 82,8 Mill. Kr. Jeg beder ærede Medlemmer lægge Mærke til, at der her i alt Fald frembyder sig en Forskel mellem de to Kornordninger, og det er den, at medens der i Høstaaret 1919—20 kun er anvendt knap Halvdelen af den samlede Udgift som Tilskud til Rugbrødsprisernes Nedsættelse, men mere end Halvdelen til selve Kornordningens Gennemførelse, vil der for indeværende Høstaar blive anvendt 59 Mill. Kr. eller to Trediedele af den samlede Udgift til Rugbrødsprisernes Nedsættelse, medens kun en Trediedel kommer til Anvendelse ved selve Ordningens Gennemførelse.

Den samlede Udgift for 1919—20 bliver altsaa 82,8 Mill. Kr., men heri fragaar Indtægter ved Formalingsafgifter o. lign. med 21,3 Mill. Kr., hvorefter Udgiften for Statskassen bliver 61,5 Mill. Kr.; hvilket meget nøje svarer til det bevilgede Beløb.

Nu kunde man ved at se paa disse Tal sige, at de to Kornordninger altsaa er lige kostbare, idet de efter alt, hvad der foreligger, vil komme til at figurere med lige store Udgiftsbeløb, saaledes som jeg før øvrigt forudsagde det ved Finanslovens anden Behandling her i Tinget. Men denne Lighed er kun tilsyneladende. Først maa